

Vilhelmina förste provinsialläkare

Vilhelminas första läkare blev farbror doktor Henning Hagberg, som var extra ordinarie provinsialläkare från 1892 till 1906.

Han var en genuin skåning, som hamnat här uppe i Lappmarken, en elegant, prydlig, välputsad man, med en förtjusande söt och rar ung fru, tant Agnes, dotter till apotekare Romberg i Lycksele. Som läkare blev han uppskattad och vann förtroende, ansågs vara specialist på lunginflammation, som han behandlade med nån bra stark medicin fördelad på flera flaskor, vari konjak och kamfer bland annat ingick. Vid lunginflammation ordinerade han även stora våtvärmande omslag, och han såg till, att de lades väl och med omsorg. Skåning, som inte var sportslig, jägare eller fiskare, hade nog ibland svårt att finna sig tillrätta i de norrländska förhållandena, och voro de historier, som gick om honom.

En gång blev han i kalla vintern kallad till en komplicerad förlossning i Idvattnet. Menföre rådde och det var omöjligt ta sig fram med häst från landsvägen genom skogen till byn. Doktorn drogs av sex skidlöpande karlar nedbäddad i päls och fällar i en mindre lätt höskrinna. Han lyckades med ingrepp klara förlossningen, rädda både modern och barnet. De resan talades det sedan mycket om socknen. Fjällresorna till kapellen i Fatmomakke och Dikanäs kunde vara besvärliga tjänsteresor, då han ibland tog tant Agnes med sig. En gång var jag i sällskap med dem på sådan resa.

Farbror doktorn hade ett gott humör, var hjälpsam och vänlig mot fjällborna, som ibland hade svårt att förstå hans skånska idiom. Tyvärr var han periodsupare. När perioden kom på, söp han flera dagar i sträck, utan urskillning med vem som helst och var som helst. Hans snälla och söta doktorinna, tant Agnes, tyckte min moder då ofta synd om och hon tog hand om henne, när det blev för bedrövligt. Farbror Hagberg transporterades 1906 till Malung i Dalarna, senare till Slite på Gotland och pensionerades som provinsialläkare i Kalmar 1924. Av kalmariter har jag hört honom omtalas som en originell gammal doktor, vilken på sin ålderdom alltjämt elegant och finputsad ensam brukade sitta på nån restaurang och tära en flaska punsch eller en toddy.

Min fader ville, att jag skulle bli präst, men den banan lockade mig inte. Jag ville bli jägmästare med jägarens friska liv i naturen, i skog och mark. Jägaryrket avråddes av jägmästaren farbror Frykman på grund av de dåliga tiderna på jägmästarbanan. Så bestämde jag mig att bli läkare som farbror Hagberg, vilket jag aldrig ångrat. Jag började omedelbart efter studentexamen mina studier i Uppsala hösten 1903.

Överläkaren och Vilhelminasonen Helge Dahlstedt.
Född:1885 död:1963.